

den letteste Maade af Verden, og i den Henseende henviser til Marineministeriet, vil jeg minde om, at jeg som Statsrevisor ogsaa har fremdraget dette Spørgsmaal netop for Marineministeriets Bedkommende, efter som der i de ældre Regnskaber for Marineministeriet blev gjort en Brug af denne Konto, som var meget forkastelig. Det Urigtige deri blev imidlertid anerkjendt, og dette havde til Følge, at der blev fastslaaet visse Regler for Anvendelsen af Udgiftsrestancekontoen. Disse Regler ere senere blevne overholdte, og der er efter den Tid ikke fra Statsrevisionens Side gjort nogen Indvending imod Brugen af denne Konto, tværtimod har jeg for mit Bedkommende anerkjendt, at der er Tilfælde, hvor Brugen af Udgiftsrestancekontoen er den naturlige og korrekte Regnskabsform. Den ærede Ordfører synes imidlertid at mene, at man dog godt kunde undlade at bruge den, at man kunde affstaa denne unøiagtige Regnskabsform og med stor Lethed gaa over til en anden. Jeg skal da tillade mig at gjøre opmærksom paa, at det er en Sag, som har en større Dimension, end det fremgik af den ærede Ordførers Udtalelser. For at jeg kan oplyse dette nærmere, jeg vil bede ham at tage Statsregnskabet for 1874—75 for sig og se efter paa nogle passende Steder, hvorledes det her forholder sig med Indtægterne og Udgifterne; han vil da mulig komme til den Overbevisning, at det er et Spørgsmaal, som ikke lader sig klare i en Haandevending. Jeg vil indlede dette ved at tage den første Indtægtskonto for mig, nemlig Indtægtsparagraf 2, Overstus af Domæneindtægter. Den ærede Ordfører vil der se, at der af egentlige Domæneindtægter er beregnet en Sum af — jeg afrunder Tallene — 652,000 Kr., men at der er kommet til Indtægt 676,000 Kr. Ligeledes er der en større Indtægt paa flere af de andre Konti, saaledes ogsaa paa Skov- og Jagtvesenets Budget. Ser man nu efter, hvad der er Grunden dertil, vil man for Domænernes Bedkommende finde, at Grunden væsentlig er de høiere Sædpriser; for Skov- og Jagtvesenet er Grunden den, at der er blevet hugget mere Træ, end der var forudsat, og at det er blevet affat til høiere Priser. Naar man nu imidlertid ser nøiere til og opfaster sig det Spørgsmaal: Mon nu de eller de Indtægter, som her ere beregnede, i Virkeligheden ere komne ind; mon det ikke skulde hende sig, at visse Statter ere blevne ubetalte, og at der derfor maatte være gjort et Afdrag af disse ubetalte Statter, finder man ikke Spor deraf, og dog er det i højeste Grad sandsynligt, at noget Saadant finder Sted. Man maa altsaa ved at gennemlæse denne § 2 med nogen Opmærksomhed komme paa den Tanke, at der dog vistnok maa være Noget ved den, som hedder Indtægtsrestance. Lad mig dernæst tage en anden Paragraf ved Siden deraf, nemlig den, som angaar Statsgjælden. Det er en bekendt Sag, at Enhver har

Frihed til at have Renterne af sine Statspapirer fra den Dag af, da de forfalde, men der paahviler ham ingen Forpligtelse til at komme enten den eller den følgende Dag; naar han ikke venter i en længere Tid — thi da kan der indtræde Forandring — staar det til ham at komme, naar han vil. Lad os da se, hvorledes det forholder sig med Renterne af Statsgjælden og disses Udbetaling, og lad os sammenligne den Sum, som dertil er opført, med selve Anmærkningerne til Statsregnskabet. Der som den ærede Ordfører vil gjøre det, vil han finde en Forklaring paa, at den virkelige Udbetaling er mindre end den budgetterede paa Grund af, at der i Marts Løb er fket ekstraordinær Udbetaling paa Statsgjælden, og at der er kasseret en Del Obligationer, som Statskassen selv har eiet; men der tales slet ikke om, at der er en mindre Udgift paa Grund af, at ikke alle Renterne af Statsgjælden ere hævede i rette Tid. Mon da noget Saadant ikke skulde finde Sted? Dette er paa Forhaand høist usandsynligt, og for at vi nærmere kunne komme til at efterse denne Sag, vil jeg henlede den ærede Ordførers Opmærksomhed paa, hvorledes vort Statsregnskab i det Hele er anlagt. Jeg skal da gjøre opmærksom paa, at der først i Statsregnskabet findes en Oversigt over det forløbne Aars Indtægter og Udgifter, og derefter en Rekapitulation, hvoraf det for Finantsaaret 1874—75 fremgaar, at Regnskabsbeholdningen er imellem 20 og 21 Millioner Kroner; men derefter kommer der Noget, som hedder Balance, og der som den ærede Ordfører nærmere vil læse den igjennem, vil han finde Forklaringen af det Tvivlsomme, der maatte fremkomme ved Gjennemlæsningen af flere Paragrafer, saafom af de to, jeg nævnte. Den ærede Ordfører vil finde, at der paa Balancens Debet side staar opført som Kassebeholdning 21,889,000 Kr., men at dertil ses Indtægtsrestancer, og det er ikke Smaaating, hvorom der her handles; det er nemlig om 2,186,000 Kr. Naar vi dernæst gaa over til Kreditiden paa denne Balance, vil den ærede Ordfører finde, at der først er opført den Saldo, jeg nylig nævnte, der hedder Regnskabsbeholdning, men dernæst kommer der Udgiftsrestancer, og det til et høiere Beløb end Indtægtsrestancerne, nemlig 3,260,000 Kr. Man maa altsaa allerede ved at se paa denne Oversigt, være fortrolig med, at der er store Indtægts- og Udgiftsrestancer tilstede i vort Statsregnskab, som ikke træde frem paa de enkelte Paragrafer, og som det i det Mindste ikke fremgik af den ærede Ordførers Foredrag, at han har været opmærksom paa. Til yderligere Belysning vil jeg gjøre opmærksom paa, at der efter Oversigten kommer som første Afdeling af Statsregnskabet Budgetregnskabet, der følger Finantslovens Konti helt igjennem, men dernæst kommer der som Nr. to Kasseregnskabet. I det første Bilag til dette specificeres Kassebeholdningens Enkeltheder; der-